

Nome e apelidos:

Data:

Curso:

1. Explica a achega dos filósofos presocráticos ao nacemento da filosofía. Cal foi o obxectivo das súas investigacións e que novidades supuxo a súa proposta?
2. En que consiste o uso teórico da razón?
  - a) En coñecer un ámbito parcial da realidade e na aplicación dos seus descubrimentos á transformación técnica do mundo.
  - b) En comprender a revelación divina para combater as interpretacións desviadas e heréticas das crenzas relixiosas.
  - c) No desexo intelectual de obter un coñecemento coherente, racional e unificado da nosa existencia e do mundo.
  - d) Na transformación da realidade e na orientación da vida humana para convertelas no que deberían ser.
3. En que consiste o uso práctico da razón?
  - a) Na transformación da realidade e na orientación da vida humana para convertelas no que deberían ser.
  - b) No desexo intelectual de obter un coñecemento coherente, racional e unificado da nosa existencia e do mundo.
  - c) En comprender a revelación divina para combater as interpretacións desviadas e heréticas das crenzas relixiosas.
  - d) En coñecer un ámbito parcial da realidade e na aplicación dos seus descubrimentos á transformación técnica do mundo.
4. Completa esta táboa identificando as principais características do mito e do logos.

| Mito | Logos |
|------|-------|
|      |       |
|      |       |
|      |       |

5. Cal é a tarefa da filosofía que ningunha ciencia particular pode asumir? Por que as ciencias teñen esa limitación?

6. A que saber se refire Aristóteles neste texto como “a ciencia máis perfecta”? De que se ocupa?

*“(…) o que quere coñecer por coñecer elixirá a ciencia máis perfecta, é dicir, a ciencia máis cognoscible. Pero o máis cognoscible son os principios e as causas: por eles e a partir deles son coñecidas as demais cousas; e non eles polas demais cousas subordinadas. A ciencia suprema, a que é superior a toda ciencia subordinada, é a que coñece o fin en vista do cal debe facerse cada cousa. Este fin é o ben de cada ser e, dun modo xeral, é o ben soberano no conxunto da natureza. De todas esas consideracións resulta que o nome de sabedoría aplícase á mesma ciencia. Debe ser a ciencia teórica dos primeiros principios e das primeiras causas, pois o Ben, é dicir, o fin, é unha destas causas”.*

*Aristóteles, Metafísica, I, cap. 2, 982b.*

7. Para Aristóteles, a filosofía é un modo de coñecemento que non consiste só en saber que certas cousas son dun determinado xeito e non doutro. Para este filósofo, qué é o propio da filosofía e o que a distingue dos demais saberes?
8. Explica o contraste entre o obxectivo da filosofía na época helenística e durante o Imperio romano coa súa función ao longo da Idade Media.
9. Explica como logrou Descartes, na época moderna, liberar a filosofía das influencias medievais e da tradición grega.
10. Sinala se son verdadeiras (V) ou falsas (F) as definicións que propoñemos a continuación.
- a) Metafísica: é a reflexión filosófica sobre a moral.
  - b) Epistemoloxía: estuda as regras de razoamento, de argumentación e de dedución do entendemento humano.
  - c) Antropoloxía: ocúpase do ser humano, da súa natureza e da súa diversidade.
  - d) Estética: dedícase ao estudo da arte, da súa definición e das súas relacións coa beleza.
  - e) Lóxica: estuda as condicións, os límites as aplicacións e os demais problemas da capacidade humana de coñecer.
  - f) Ética: estuda a estrutura básica da realidade.
  - g) Filosofía política: trata da definición e da explicación don que son a política, o Estado e as formas de goberno.